

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΡΗΓΑ- ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ήταν βράδυ όταν ο Χριστόπουλος ξαπλωμένος στο κρεβάτι του με τις σκέψεις να τον τριγυρίζουν να τον πλημμυρίζουν και να μην τον αφήνουν να κοιμηθεί, ξέθαψε μία από τις πιο καθηλωτικές, αξέχαστες και σημαντικές στιγμές στην ζωή του, την ημέρα που συνάντησε τον Ρήγα Βελεστινλή. Για να φρεσκάρει ακόμα πιο πολύ την μνήμη του, σηκώθηκε και άνοιξε το σκονισμένο ημερολόγιό του...

«12.10.1815

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα έγινε κάτι που ακόμα ούτε ο ίδιος δεν μπορώ να το αντιληφθώ, θα στα πω όλα με κάθε λεπτομέρεια!

Εύπνησα χαράματα γιατί ήμουν έτοιμος να δημοσιεύσω το καινούργιο μου ποίημα. Αφού το τακτοποίησα, γύρισα σπίτι. Πριν ανοίξω όμως την πόρτα ένα γράμμα με περίμενε,. Κοίταξα από ποιον ήταν και δεν πίστευα στα μάτια μου! Ο γνωστός Ρήγας Φεραίος να γράψει σε εμένα;! Περίεργο αλλά συγκλονιστικό! Η χαρά μου απερίγραπτη, ήμουν σαν έναν παιδάκι που έπαιρνε καινούργιο παιχνίδι. Είχα μεγάλη αγωνία να δω τι μου έλεγε στο γράμμα,. Το άνοιξα πολύ γρήγορα, που ούτε το παλτό μου δεν πρόλαβα να βγάλω.

« Κύριε Χριστόπουλε, διαβάζοντας τα ποιήματά σας, παρατήρησα πως έχουμε πολλές κοινές αντιλήψεις για την σημερινή εποχή και θα ήθελα πολύ να τα συζητούσαμε από κοντά. Θα ήταν τιμή μου να δειπνήσουμε μαζί αύριο στις 18:00 στην οικία μου. Η διεύθυνση αναγράφεται πάνω στην κάρτα που σας έστειλα. Ευχαριστώ πολύ, καλό σας βράδυ».

Την επόμενη μέρα έβαλα το πιο επίσημο κοστούμι που είχα και τον επισκέφτηκα με την συνοδεία ενός καλού κρασιού. Μπορώ να πω ήταν πολύ ευγενικός. Μόλις μπήκα μέσα δεν ήξερα που να πρωτοκοιτάξω, την τεράστια βιβλιοθήκη, το πανέμορφο τραπέζι που μου είχε ετοιμάσει με όλα τα καλούδια; Πραγματικά είχα μείνει άφωνος. Αφού με καλοδέχτηκε, κάτσαμε στο τραπέζι και άρχισε να με ρωτάει για ένα συγκεκριμένο ποίημα μου, το «Τώρα». Θυμάμαι ακριβώς τις συζητήσεις μας...

ΡΗΓΑΣ: Παρατήρησα ότι αναφέρεσαι στην ελευθερία του παρόντος. Θα μου πεις τι σε ενέπνευσε να το γράψεις; Θα ήθελα πολύ να μάθω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ: Το εκτιμώ πολύ που ενδιαφέρθηκες για το ποίημά μου! Αναφέρομαι στο άνθρωπο της στιγμής. Εφησυχάζει, δεν τον συγκινούν οι δυσκολίες της ζωής των άλλων. Για τον άνθρωπο που θέλει να καλοπερνάει ανέμελα, να απολαμβάνει την ζωή, που δεν τον τρομάζει ούτε η συντέλεια του κόσμου, που τον νοιάζει μόνο αν θα περάσει καλά τώρα, σήμερα. Έτσι είμαι και σαν άνθρωπος, και έγραψα τις αντιλήψεις της ζωής μου

ΡΗΓΑΣ: Άρα το θεωρείς σωστό να μην ενδιαφέρεσαι για τον συνάνθρωπό σου; Να ζεις το τώρα όποιο και αν είναι και αυτό. Σωστά;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ: Σωστά. Άλλωστε ξέρει κανείς αν θα ζούμε αύριο; Γιατί να κάτσω να σκάσω. Η στιγμή μετράει και τίποτα άλλο.

Εκεί τελειώσαμε το δείπνο και πήγαμε να πιούμε το ποτό μας μεταφέροντας την συζήτησή μας μπροστά στο αναμμένο τζάκι..

ΡΗΓΑΣ: Εκτιμώ την ειλικρίνειά σου. Αλλά όπως θεωρώ μία ώρα ελεύθερης ζωής ότι αξίζει πολύ περισσότερο από μία αιώνια δουλεία. Και είμαι πρόθυμος να θυσιάσω το παρόν μου για ένα καλύτερο αύριο. Νοιάζομαι δηλαδή για την επόμενη μέρα, όταν το παρόν είναι θλιβερό. Θα πρέπει να αντιλαμβάνεσαι και να κατανοείς τι περνούν οι συμπατριώτες σου. Οι άνθρωποι είναι υποταγμένοι σε βάρβαρο δυνάστη, δεν ορίζουν την μοίρα τους, την πατρίδα τους, την οικογένεια τους. Αρά αν ήσουν και εσύ ένας από τους πολλούς σκλάβους την ίδια άποψη και αδιαφορία θα είχες κύριε Χριστόπουλε;

“Ένα βαθύ αίσθημα ντροπής με κατέβαλε. Ένιωσα να χάνω την γη κάτω από τα πόδια μου. Όσα πίστευα μέχρι τότε γκρεμίστηκαν σαν χάρτινος πύργος και ένα αίσθημα ευθύνης με συνεπήρε. Χωρίς δεύτερη σκέψη του απάντησα:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ: Κύριε Ρήγα με κάνετε να αλλάξω γνώμη κάτι που δεν πίστευα να κάνω τόσο γρήγορα. Τόσα χρόνια αδιαφορώ για τον συνάνθρωπό μου, αλλά τώρα βλέπω και την άλλη πλευρά της ιστορίας. Κατάλαβα ότι το παρόν έχει σημασία και το τώρα είναι πάρα πολύ σημαντικό, μόνο αν είναι ποιοτικό. Ότι η συλλογική ευθύνη είναι η μόνη που μπορεί να αλλάξει την κατάσταση

ΡΗΓΑΣ: Πολύ σωστά τα λέτε! Ζωή χωρίς ελευθερία δεν έχει καμία απολύτως αξία. Μην δίνετε τέτοια βάση στο τώρα αλλά στον συνάνθρωπό σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ: Πραγματικά ευχαριστώ που με κάνετε να δω την πραγματική έννοια της ελευθερίας! Και για το υπέροχο δείπνο. Αλλά δυστυχώς πρέπει να φύγω. Θα με κάνετε πολύ χαρούμενο αν θα μπορούσα να σας ανταποδώσω αυτό που κάνετε για μένα.

ΡΗΓΑΣ: θα ήταν ευχαρίστησή μου. Ευχαριστώ που μου κάνετε παρέα και μπόρεσα να δω μία διαφορετική προσωπικότητα και άποψη προς την ελευθερία. Καλό σας βράδυ.

Ελπίζω να ξαναϊδωθούμε σύντομα!

Και έτσι πολύ όμορφα η βραδιά μου ήρθε στο τέλος της και ο δρόμος για έναν ελεύθερο κόσμο στην αρχή του. Ακόμα τον ευχαριστώ!

Με αυτή την ανάμνηση σε καληνυχτίζω ημερολόγιό μου θα σου γράψω το συντομότερο δυνατό!»

Και έτσι ο κ. Χριστόπουλος έπεσε ήρεμα για ύπνο, χαμογελώντας ξέροντας ότι έχει βρεί το νόημα της ζωής..

ΘΕΟΔΩΡΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, Γ1